

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 270.

Tredie Session.

81de Møde.

Onsdagen den 18de Februar.

(Forts.)

Justitsministeren (fortsat): Der er saaledes fremkommet Oplysninger om, at der er opført nye Bygninger med Straatage, og at paa Bygninger, der ere blevne aldeles ombyggede, Straatagene ere vedligeholdte, og man har altsaa paa Bornholm gjort saare lidt for at anskaffe disse Tegtag. Naar den ærede 1ste Rigsdagsmand for Bornholm (S. F. Petersen) bemærkede, at den nævnte Anordning af 6te April 1832 har hvilet tungt paa den By, hvorfra Andragendet er indkommet, nemlig Askirkeby, saa veed jeg ikke, hvorledes dette skal være at forstaae. (S. F. Petersen: Paa Kjøbstæderne i Almindelighed!) Der blev særlig nævnt een Kjøbstad, nemlig Askirkeby. Jeg skal i denne Anledning bemærke, at da Justitsministeriet i 1849 blev opmærksom paa, at man saa godt som aldeles Intet foretog til Afskaffelsen af Straatag i de bornholmiske Kjøbstæder, og at, ganske imod Anordningens Bud, nye Straatage oplagdes paa Bygninger, der ombyggedes, ja, endog paa nye Bygninger, saa fordrede man Oplysning om, hvorledes Sagen forholdt sig, og isærledes fordrede man Oplysning om, hvad der var gjort i de mellemliggende Aar fra 1833 til 1849, og det oplystes da, at i disse mange Aar var ikke et eneste Straatag affaaset i Askirkeby (Hør!). Det maa nu erindres, at de bornholmiske Kjøbstæder med Hensyn til Brandforsikring udgjøre et Interessentskab med de andre Kjøbstæder, og man kan ikke uden Uretfærdighed imod de øvrige Kjøbstæder vedligeholde dette Forhold, medmindre de bornholmiske Kjøbstæder dog gjøre noget for i Tiden at faae Straatagene affaafte. Der er tidli-

gere fremkommet mange Andragender og Klager fra de øvrige Kjøbstæder over Forordningens Bestemmelser, men man har maattet gaae frem efter dens Bud, og i de fleste Kjøbstæder, maaffee paa en enkelt nær, har Sagen havt en meget god Fremgang, hvormod der, som oplyst, paa Bornholm er skeet overmaade lidt. Hvis altsaa de bornholmiske Kjøbstæder skulle vedblive at være i det omtalte Interessentskab, saa maae de ogsaa underkaste sig Bestemmelserne, om ogsaa disse lempes saa meget som muligt paa Grund af de særegne lokale Forhold paa Bornholm. Det har været omtalt, hvorvidt de bornholmiske Kjøbstæder ikke kunde kommes tilhjælp, enten derved, at de kom til at danne en egen Brandforsikring for sig, eller ved, at de gik ind under Landbygningernes Brandforsikring, men de bornholmiske Kjøbstæder kunne uidentvisl ikke være tjente med nogen af Delene. Netop fordi der er saa saa Tegltage i de bornholmiske Kjøbstæder, vil, naar en Ildbrand udbryder, Faren være meget betydelig, og de andre Kjøbstæder ville neppe kunne taale at udrede den Erstatning, som vilde blive Følgen af en betydelig Ildbrand. Allerede Frygten for det Tab, som de bornholmiske Kjøbstæder af denne Grund vilde være udsatte for, vilde medføre, at Kjøbstadbygningerne paa Bornholm ikke længere kunde blive ansæte for et lovligt Pant ved Laan af offentlige Midler. Jeg kan heller ikke antage, at de bornholmiske Kjøbstæder kunne være tjente med at gaae ind i Landbygningernes Brandforsikring. Der kunde vel tale Endeel herfor, da der ikke paa Bornholm er en saa stor Forskjel imellem Kjøbstad og Land, som i det øvrige Danmark, f. Ex. med Hensyn til Gaandværker, Brændevinsbranderier, Amtsrepartitionsfondet og mere; men, naar de bornholmiske Kjøbstæder med Hensyn til Brandforsikringen skulde udgjøre et Fællesskab med